

in ne kdo drug, Jezusa samega, in tedaj tudi njegovo presv. Srce, vsak dan v svojih rokah. V primeri je to veliko večja sreča za me. Toda človek je človek, in veliko više obraja, kar vidi s telesnimi očmi, kakor kar vidi z očmi sv. vere. „Gospod, pomagaj moji slabi veri!“

Okoli samostana sester Salezijank je lep velik vrt. Ko so redovnice Marjeto skušale, ali bode za nuno ali ne, je morala tukaj oslenco pasti, da se je pokorščina in ponižnosti vadila. Na sredi vrta stoji grm lešja. Tukaj je pastarica stala, a njene misli so bile pri Bogu. Naenkrat stoji pred boječo deklico Izveličar, kakor se nekda po svojem vstajenju sv. Mariji Magdaleni na vrtu prikazal. Zopet jej je govoril o skrivnostih svojega ljubezni polnega Srca. Marjeta ga je kleče zvesto poslušala. Toda zdaj jo kliče pokorščina, da gre in zavrne oslenco, ki se je v zelenjak napotila. Jezus pa jo zadrži rekoč: „Le pusti stvar v nemar in ostani pri meni; oslenco ne bode nobene škode napravila.“ Sestre, ki so iz okna gledale, so videle oslenco v škodi, ali pozneje niti nobenega sledu škode niso našle.

Da počastimo tudi ta kraj Jezusove telesne pričujočnosti, užgemo si sveče in moleči rožni venec se podamo s procesijo na vrt do tistega lešja in zopet nazaj v kapelico. Za spomin sem si domú prinesel ostanke sv. Marjete in pa lešjevo vejico.

Ob devetih smo imeli v farni cerkvi pridigo in veliko sv. mešo. Govorili so g. Endler, špiritual v duhovščini v Litomericah na Českem. Navdušeno so proslavljali živo in telesno presv. Srce včlovečenega Sinu božjega, ki vedno bije in gori za človeka, ter nas opominjali, da božje Srce molimo, da ga posnemamo in da ga ljubimo.

Odbor našega božjega pota je izročil očetu superiorju 300 gld. ter tako ustanovil dve sv. meši. Odzda se bote tedaj vsako leto brali v svetišči presv. Srca dve sv. meši: prva za blagor naše avstrijske očetnjave dne 18. avg., tedaj na rojstni den našega svetlega cesarja Frančiška Jožefa I. in druga za vse avstrijske romarje dne 19. avgusta, katerega dne smo dospeli v Paray. Po službi božji se nekoliko otešimo in ko je kazalo na poldne smo že zopet sedeli na vozih ter se tirali proti domu. Zvečer ob devetih smo dospeli na Švicarsko v Genovo.

Srečno Francoska — menda koj na večno. Francozi so jako zavedno ljudstvo. Kedar me je Francoz gledal, sem mu iz lica bral, kar je mislil. Misli je: ti manjši od mene! Francozi so ali jako odločni kristjani, ali pa jako zani-karni bogotajci; na sredi jih je malo. Razun Lourdesčanov, ki sicer niso veliki, a krepki in lepi ljudje, so Francozi, kar smo jih mi videli, mršav rod. Deset slovenskih fantov bi pognalo sto francoskih vojakov v pobeg, ako bi šlo za

telesno moč; puška seveda vsakemu počí. Tudi vojaškega ponosa ni veliko, ker sta se v Lyonu dva vojaka kar na sred ulice prijela za miške. Kar se bogastva tiče, se Francoska, kar sem je jaz videl, nikakor ne more meriti z našimi kraji. Mi Slovenci smo res na sredi kolača. Za to pa Francozi veliko bolj skromno in varčno živijo, kakor razvajeni Slovenci. Kar je res, je res!

Večerja se nam je v Genovi dobro pri-legla. Ljubo, lahko noč! (Konec prih.)

Smešnica 50. Potujoč župnik se poda na obed v neko krčmo. K njegovi mizi prisede mlad častnik, ki je župnika dražiti skušal. Župnik je bil tih ter se je vedel, kakor da bi ničesar ne bil slišal, kar je častnika še bolj jezilo. „Gosp. župnik“, začne: „povejte mi vendar, kateri je največji čudež v sv. pismu?“ „Gospod častnik“, odgovori župnik, „bodite tako prijazni in govorite o čem drugem.“ A častnik zahteva, naj župnik svoje mnenje pové. Ko pa župnik vedno le molči, reče častnik: „Največji čudež v sv. pismu je, da si Elija, ki se je v žarečem vozu v nebesa peljal, ni hlač osmodil.“ „Prav rad se dam“, pravi župnik „od vsakega podučiti, pa v tem trenutku sem se spomnil še na večji čudež“. „In kateri bi neki to bil?“ vpraša radovedno častnik. „Da je za časa Bileama osel govoril, ko ga vendar nihče ni vprašal“.

Razne stvari.

(Visok dar.) Svitli cesar so za šolo v Rogacu in potem za šolo pri sv. Vidu v Halo-zah podelili vsaki po 150 gld.

(Kazen.) Dež. odbor predlaga dež. zboru načrt postave, vsled katere more dež. odbor, tacim okr. zastopom ali njih načelnikom, ki so mudni v svojih poslih, naložiti kazni do 100 goldinarjev. Kakor je podoba, izpoznajo se to-rej tudi izvoljeni zastopniki ljudstva na kazni.

(Priklade.) Okrajni zastop na Ptuj je v rokah nemškutarjev. Letos ima 21.337 gld. prihodkov, stroškov pa 53.165 gld. Primanj-kuje torej 31.828 gld. To veliko svoto pa hoče s tem pridobiti, da navrže nič manj, kakor 22 % okr. doklad na cesarsko dačo. To je lepo gospodarstvo!

(Vredno posnemanja.) Občinski za-stop pri Novi cerkvi je sklenil slovenski ura-dovati ter je ob enem občinske doklade znižal za 5 %. Dolga pa se poplača drugo leto 300 goldinarjev.

(Razpis.) Nadžupnija v Rogacu se raz-pisuje na novo, to pa zato, ker odslej nadžup-niku odpade nekaj prihodka. S tem se ima poplačati primanjkljaj, ki se je pokazal po za-puščini pok. nadžupnika. Prijetno to ne bo, ali je postavno.

(Vabilo.) Vsi častiti udje in prijatelji „kat. podp. društva“ v Celju so najuljudneje povabljeni, da se vdeležijo božične veselice, ki se bo vršila v četrtek dne 23. decembra ob 2. uri popoldne v poslopji č. šolskih sester s petjem, deklamacijami in razdeljevanjem obleke in obutve med ubožne učence in učenke.

(Pivovarna.) Laška pivovarna, katera je bila v lasti g. J. Larischa, je sedaj v rokah Slovenca, g. J. Kukca iz Žalca. Le-ta jo je otvoril s službo božjo, prejšnji posestnik pa je une dni umrl za božjastjo. Mož je imel lepe dni ali zapisal se je bil nemčurjem in božji blagoslov — ni ga prosil pa ga tudi ni imel.

(Občinska mesnica.) Tako dobi Celje, ako mestni zastop izpelje svoj sklep iz ene svojih zadnjih sej. Postavi pa se pri Voglanji tik oštarije „na zelenem travniku“.

(Župan v Ponikvi), g. J. Grabler se ni varnega in domačega čutil na županskem prestolu ter se je po 14dnevem trudapolnem uradovanju odpovedal županstvu. Županom je bil sedaj izvoljen posestnik Fr. Podgoršek.

(Sv. misijon.) V času od dne 18. do 24. t. m. obhaja se sv. misijon v Podčetrtku.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Anton Ostrožnik, doslej župnik v Pernicah, je dobil župnijo v Pamečah.

(Spremembe pri učiteljih.) Na tri-razredni šoli v Lembahu je postal gosp. Jožef Cizelj, učitelj in g. Jovana Vadon, podučiteljica na Sp. Polskavi.

(Baueruverein.) Ta nebodigatreba še ne da miru ter se še vedno sili med slov. kmete. Takrat pa razpošilja obč. predstojništvom med drugim tudi govor dr. Aussererja. No ptiča izpoznaš po petju. Društvo, ki drži s tem mo-žem, in pa da pomaga slov. kmetom na noge!

(Požarna bramba.) Da-si teró slov. ljudstvo na Koroškem, kar je moči, vendar pa tudi sila ne ubrani, da se tisto ne čuti čedalje bolj za slovensko. Takó se ustanavlja sedaj na-rodna požarna bramba v Št. Jakobu v Rožni dolini. Mladenči učijo pa se v tem društvu tudi lepih slov. pesmi. To je vse hvale vredno.

(„Nezakonska mati.“) Dve deklini, obe doma blizu pri Celju, so te dni djali pod ključ. Ena je svojega otroka odložila v nek kozolec, druga pa je svojega kar za plot vrgla. Mesta so rada sedaj učilišča ne omike, ampak greha.

(Spominek.) Krajni šolski zastop v Gornjem gradu je dal svojemu večletnemu na-čelniku g. Jakobu Spendetu lep grobni spomi-nek postaviti. Spominek je iz belega marmorja doli iz Solčavskih planin.

(Cesta.) Po Slov. goricah so ceste sploh slabe, ker ni kamenja blizu. Dež. odbor je odločil za drugo leto 3500 gid. v njih poprav-ljanje.

(Umrí) je Edvard Mulley, tovarnar v Vi-tanju. Mož je v obče vlekel z nemčurji, sicer pa je bil še eden izmed boljih svoje vrste.

(Nesreča.) V Domačalah, neki koroški vesi, sta se uni teden sin in mati po noči za-dušila. Sin je bil lončar ter je sušil nove piskre v peči in nekaj tudi na peči v hiši in ta so-par ju je v spanju zadušil.

(Hranilno in posojilno društvo v Ptuj) imelo je meseca novembra t. l. 13.316 fl. 80 kr. dohodkov, 10.165 fl. 74 kr. stroškov, to-raj 23.482 fl. 54 kr. prometa.

Loterijne številke:

V Gradcu 11. dec. 1886:	48, 26, 21, 32, 60
Na Dunaju „ „ „	63, 38, 69, 42, 76

Prihodnje srečkanje 18. decembra 1886.

Glasovir s 6½ oktavami, dobrega glasa se proda. Les je še čvrst. zatoraj še vsakemu orgljavcu dobro služi. Cena je 35 gold. Več pové upravništvo „Slov. Gosp.“ 2-2

Lepa kmetija na prodaj.

V Spodnji Ložnici pri Slov. Bistrici, čisto blizu na tržaški cesti; oštarija, dve zi-dani kmetijski poslopji, žaga, mlatilnica, lep kozolec za žito in krmo, vse v dobrem stanju, k temu 8 oralov njiv in travnikov vse to je pri lahkem izplačevanju na prodaj.

Posestvo je prav pripravno po svoji legi in lastnosti za kupčijo z lesom, senom in žganjarijo.

Več se pové pri lastniku g. Fr. Ferlincu, c. kr. poštnem oficijalu v Ma-riboru. 2-2

Albert Fiebiger,

kotljár

v Mariboru na Dravi Koroška ulice št. 6,
v hiši, v kateri je tiskarna sv. Cirila,

priporoča:

Naprave za žganjarije, kotlje, kadi in vse v njegovo stroko spadajoče reči po najnižji ceni.

Tudi se vse poprave dobro in ceno izvršijo. Kupaje se tudi baker, mede-nina, kositer in sviase po najvišji ceni.

Razun tega imam veliko zalogo zgoraj navedenih reči. 3-3